

[Simonsen.]

er nok det, der skaber forvirringen. Jeg er fuldstændig klar over, at det for de beskyttede boligernes vedkommende er en form for statstilskud, ikke en refusion i ordets tekniske forstand, men vi må i hvert fald — det håber jeg vi kan blive enige om — gøre os klart, at der fra det offentliges side er forskel på det økonomiske tilskud, som man yder til etablering af plejehjem, og det, man yder til etablering af beskyttede boliger. Det er i sig selv en uheldig omstændighed, også ud fra betragtningen om, hvordan man i det hele taget ud fra et socialpolitisk synspunkt kan løse alderdomsproblemet bedst muligt for den enkelte.

Jeg er, ligesom jeg har forstået andre er det, meget glad for den tale, som budgetministeren holdt. Det blev i for sig en slags programerklæring. Jeg håber, at budgetministeren vil få held til at føre denne programerklæring ud i livet, for det tror jeg vil være afgørende ikke alene for det område, vi diskuterer her, men for alle områder inden for den offentlige sektor. Der lå måske i budgetministerens bemærkninger sådan lidt undskyldninger, man kunne jo ikke nå det hele på én gang. Nu arbejdede man med de 3-årige budgetplaner. Jeg vil da gerne i den forbindelse sige, at den tidligere regering i og for sig har givet den nye regering et godt oplæg med hensyn til at løse de kontante problemer, som vi taler om her, for i den redegørelse, som er afgivet fra finansministeriet den 30. august 1971, står der klart, at man har sat arbejdet i gang i socialministeriet omkring disse ting, og man søger at fremskynde arbejdet mest muligt, således at der kan blive sendt et cirkulære ud så hurtigt som muligt, men at cirkulæret inden da skal forelægges det pædagogiske nævn. Det var altså august måned, denne erklæring blev afgivet. Vi befinder os nu i januar i det følgende år, og der har i og for sig ikke været nogen grund til at sinke denne side af sagen. Der har været et godt oplæg, og hvis viljen virkelig er til stede, synes jeg, disse ting må kunne ordnes hurtigt.

Socialministeren nævnte til slut, at arbejdet var i gang i socialministeriet. Det glæder mig at høre. Det vil altså sige, at det ikke er gået i stå, men det afgørende er, at

dette arbejde bliver afluttet, så vi kan komme videre.

Må jeg videre sige til budgetministeren, at vi tager hans tale som et tilsagn om, at man ikke alene vil være med til at behandle de problemer, vi har har rejst, på en positiv facon, men at man selvfølgelig omgående vil sætte en kulegravning i gang af de øvrige offentlige områder. Sådan må jeg forstå budgetministerens tale

Jeg har i og for sig allerede svaret fru Inge Fischer Møller med hensyn til spørgsmålet om, hvor svært det er at komme til bunds i disse ting, men det må være helheden, vi ser på. Vi kan vel alle sammen være enige om, at det drejer sig ikke om her at skabe dårlige institutioner for borgerne, det er da klart. Men man kan måske også stille det spørgsmål, som det var væsentligt at få en debat i gang om: hvad er det egentlig, der skal til, for at den enkelte borger har mulighed for at trives i forbindelse med et institutionsophold? For det er jo ikke sikkert, at det er de store springvand i gården, de flotte marmorgulve osv.; det er ikke sikkert, at det er det, der får den enkelte til at trives bedre. Det, det må dreje sig om, er, at der etableres et miljø, som menneskeligt set giver den største mulighed for, at den enkelte, uanset om det nu er et barn i en børneinstitution eller en ældre på et plejehjem eller en anden form for alderdomsinstitution, kan trives det pågældende sted, kan være menneske det pågældende sted.

Hr. Dahlgaard tangerede andre områder, som vi ikke har været inde på, men som har tilknytning til det, vi diskuterer, nemlig spørgsmålet om uddannelse og aflønning, og jeg kan sige, at jeg er enig med ham heri. Jeg vil gerne føje til, at vi kommer heller ikke uden om diskussionen om at få etableret f. eks. en uddannelse af hjælpere til børneinstitutionerne. Nu har vi forøget uddannelsen for fritidspædagogerne, og det kan der være mange fornuftige argumenter for, men det er meget vigtigt efter min opfattelse samtidig at få opbygget en hjælperuddannelse, som vi f. eks. kender det på sygehusområdet, en kortvarig uddannelse, som ikke alene unge, men også mennesker langt op i årene kunne tage og derigennem være til stor gavn på en sådan institution. For det er